

РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА * REPUBLICA E MACEDONISE SE VERIOT
Агенција за заштита на правото на слободен пристап до информациите од јавен карактер - Скопје
Agjencija për qasje të lira në informacione me karakter publik - Shkup

Прв. Препи.	22.07.2024
Орг. Нјем.	08/5

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: Марта Телеграфчиска - претседател на советот, Рамије Цара и м-р Гоко Живковски - членови на советот, со записничар - судски советник Добрила Бришкоска Арсова, решавајќи по тужбата на Александар Илиевски од Скопје, против решението на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер број 08-5 од 24.01.2022 година, за слободен пристап до информации од јавен карактер, вредност на спор: неопределена, одлучувајќи во повторна постапка по решение на Вишиот управен суд УЖ-1.бр.350/2023 од 11.01.2024 година, на седницата на советот одржана 20.06.2024 година согласно член 59 став 1 од Закон за управни спорови, донесе:

I ПРЕСУДА

Тужбата на тужителот Александар Илиевски од Скопје, изјавена против решението на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер број 08-5 од 24.01.2022 година, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

II РЕШЕНИЕ

Барањето на тужителот за надомест на трошоците во постапката, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

Образложение

Со оспореното решение на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер број 08-5 од 24.01.2022 година, се отфрла како недопуштена жалбата на Александар Илиевски од Скопје, сега тужителот, поднесена против Бирото за метрологија, заведена кај тужениот орган под број 08-5 од 14.01.2022 година.

Незадоволен од наведеното решение, тужителот Александар Илиевски од Скопје, поднесе тужба до Управен суд заведена под У-5.бр.306/2023 поради погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог оспореното Решение да биде поништено како незаконито или преиначено на начин што ќе биде уважена жалбата. Во тужбата се наведува дека оспореното решение е незаконито, од причина што немало никаква забрана за барање информации од имателите во врска со судски постапки, особено бидејќи се работело за државни институции. Исправноста на мерните уреди на полицијата биле предмет на јавен интерес и информациите околу нив морало да се јавно достапни за да има увид јавноста околу законитоста на постапките и нивната вистинитост, што било во склоп на правата на граѓанинот за навремено остварување на своите цели и интереси.

На ден 18.05.2022 година, тужителот достави Поднесок со кој побара Судот да донесе одлука заради неподнесување одговор на тужба, во смисла на член 264 од ЗПП преку член 14 став 1 од ЗУС, како и член 319 од ЗПП преку член 14 став 1 од ЗУС.

Тужениот орган во одговор на тужба остана во целост на наводите во оспореното решение, со образложение дека сега тужителот не поднел барање во смисла на член 16 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, туку со предметното барање побарал информација во врска со прекршочна постапка пред Основен суд Велес, во кое се повикал на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер но и на Законот за претставки и предлози и при тоа појаснил дека „се работи за судска постапка пред Основен суд Велес во која сум јас странка и во кој сте вие спомнати како фактор... а и информацијата ми е потребна до следното судско рочиште на 12.02.2022.“

Судот го достави одговорот на тужба до тужителот, со цел да се запознае со неговата содржина, по кој истиот се произнесе со Поднесок од 09.05.2023 година во кој наведе дека доколку поднесокот бил нејасен, односно барањето за информации било нејасно дали се работи за такво барање или нешто друго, тогаш согласно член 39 од Законот за општата управна постапка органот бил должен да се обрати до подносителот за да му укаже дека е потребно дополнително појаснување. Улогата на тужениот орган, во однос на имателите на информации кои се во употреба и како докази во судските постапки истиот ја гледа како контролен механизам за да се обезбеди непристрасност и јавност на истите, како и начин за спречување на злоупотреби или прикривање на докази. Побара трошоци согласно член 86 од ЗУС во износ на применливите судски такси со задолжување на тужениот.

Постапувајќи по тужбата, Управниот суд закажа и одржа јавна расправа на ден 11.05.2023 година во присуство на тужителот Александар Илиевски од Скопје и овластен претставник на тужениот орган – Цветан Станоевски од Скопје, вработен кај тужениот орган, со уредно полномошно бр.03-185/1 од 25.04.2023 година.

На јавната расправа судијата известител откако го изложи предметот на овој управен спор даде збор на тужителот да се произнесе кој изјави дека останува во целост кон тужбата и тужбеното барање, како и приложените докази кон истата, поднесоците доставени до судот, со прецизирање на тужбеното барање на начин што бара тужбата на тужителот Александар Илиевски од Скопје да се уважи, оспореното решение на Агенција за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер број 08-5 од 24.01.2022 година да се поништи.

Претставникот на тужениот орган изјави дека останува на наводите во оспорното решение и во одговорот на тужба, со предлог тужбата да се одбие како неоснована. Побара од Судот посебно да го цени еден од доказите, односно барањето за информации од јавен карактер поднесено од страна на сега тужителот до Биро за метрологија во кое во првата реченица било наведено дека “се работи за судска постапка пред Основен суд Велес во која сум јас странка и во кој сте вие спомнати како фактори.“ Со истото тужителот покажувал дека во конкретниот случај не бара информација од јавен карактер, туку бара доказ кој ќе му послужи во судска постапка прд Основен суд Велес. Тужениот уште еднаш напоменува дека Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер не може и не смее да биде неосновано употребуван во прибирање докази за постапување согласно други

материјални закони. Од тие причини било донесено оспореното решение и поради истите причини тужениот му предлага на Судот да ја одбие тужбата во целост како неоснована.

Во доказна постапка Судот на расправата ги изведе следните докази: Решение на Агенција за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер Број: 08-5 од 24.01.2022 година; Барање за поведување прекршочна постапка Број: 10/2817 од 27.08.2021 година; Записник одржан во Основен суд Велес ПРКС бр.1988/21 од 15.12.2021 година; Пресуда на Апелационен суд Скопје ПРКЖ-690/16 од 04.11.2016 година; Решение на Комсијата за заштита на правото за слободен пристап на информации од јавен карактер под Број 08-230 од 13.02.2019 година; Одговор на тужба бр. 08-5 од 25.05.2022 година, со списи; Жалба поднесена од страна на сега тужителот до Агенција за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер од 14.01.2022 година; Барање за инфомација од јавен карактер поднесена до Биро за метрологија од 21.12.2021 година; Произнесување по одговор на тужба примен во судот на ден 09.05.2023 година.

Управниот суд постапувајќи по тужбата на тужителот, врз основа на наводите и доказите од тужбата, одговор на тужбата на тужениот орган, како и со увид во списите на предметот доставени од тужениот орган, а имајќи ги во предвид и наводите од одржаната јавна расправа нашол дека тужбата на тужителот е неоснована и донел Пресуда У-5.бр.306/2023 од 16.05.2023 година со која, тужбата на тужителот Александар Илиевски од Скопје, поднесена против Решение на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер Број: 08-5 од 24.01.2022 година, ја одбил како неоснована.

Против наведената Пресуда на Управниот суд, тужителот поднесе жалба по која Вишиот управен суд донесе Решение УЖ-1.бр.350/2023 од 11.01.2024 година со кое ја уважи жалбата, пресудата на Управниот суд У-5.бр.306/2023 од 16.05.2023 година ја укина и предметот го врати на повторно разгледување и одлучување со образложение дека, во конкретниот случај, не се доставени списите по предметот иако Управниот суд во неколку наврати од тужениот орган ги побарал списите по предметот со доставување на жалбата на одговор, примена од тужениот орган видно од повратниците во списите на предметот на ден 30.06.2023 година. Со оглед на ваквата состојба, Вишиот управен суд ценел дека има пречки за натамошното постапување и одлучување по предметот со оглед на тоа што во истиот не се доставени списите врз основа на кои ќе ја цени законитоста на одлуката на Управниот суд, а со тоа и на тужениот орган. Од овие причини, Вишиот управен суд нашол дека обжалената пресуда на Управниот суд треба да се укине поради суштествена повреда на одредбите на постапката и предметот да се врати на повторно постапување и одлучување пред Управниот суд по што ќе се постапи по правилата наведени во цитираните законски одредби.

По донесувањето на решението на Вишиот управен суд УЖ-1.бр.350/2023 од 11.01.2024 година, тужбата У-5.бр.306/2023 во Управниот суд е презаведена под У-6.бр.36/2024.

Во повторна постапка, постапувајќи по укажувањата на Вишиот управен суд дадени во наведеното решение, Управниот суд до тужениот орган достави Барање за достава на списи во смисол на член 33 од ЗУС заведено под У-6.бр.36/2024 од

06.06.2024 година со кое го задолжи тужениот орган во рок од 15 дена од денот на приемот на наведеното Барање, до Управниот суд да ги достави сите списи по предметот за да може Судот да одлучи за предметот, со укажување дека во спротивно, Судот ќе постапи согласно членот 33 став 6 од Законот за Управните спорови.

Тужениот орган Барањето за достава на списи во смисол на член 33 од ЗУС го примил на ден 13.06.2024 година и на ден 18.06.2024 година до Судот ги достави списите по предметот.

Управниот суд, во повторна постапка постапувајќи по тужбата на тужителот, врз основа на наводите и доказите од тужбата, одговор на тужбата на тужениот орган, како и со увид во списите на предметот доставени од тужениот орган, а притоа имајќи ги во предвид и наводите од одржаната јавна расправа на ден 11.05.2023 година, најде дека:

Тужбата на тужителот е неоснована.

Од списите по предметот произлегува дека сега тужителот, на ден 21.12.2021 година, до Биро за метрологија поднел Барање за информација од јавен карактер, во кое навел дека Барањето му е врз основа на член 4 и член 12 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер (Сл.весник бр.101/19), и со истото побарал електронски да му биде доставена информација во однос на уред за мерење брзина на возила Ласер Кам 4 бр.ЛЕ0936 на МВР СВР Велес ПС за БПС-Велес, кога има стекнато преку нив сертификат за верификација и кога и каде е последно баждарен, дали во земјава или во странство. Појаснил дека се работи за судска постапка пред Основен суд Велес во која тој е странка и во која тие се спомнати како фактор, со напомена дека со оглед на тоа дека се работи за едноставна информација според член 9 од Законот за постапување по претставки и предлози (Сл.весник бр.87/08, 13/13, 156/15, 193/15), за која рокот за достава е 15 дена, а информацијата му е потребна до следното судско рочиште на 12.01.2022 година.

Имателот на информациите, Бирото за метрологија не одговорил на поднесеното барање, поради што сега тужителот поднел жалба до Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информациите од јавен карактер.

Постапувајќи по предметната жалба, тужениот орган со оспореното Решение истата ја отфрлил како недопуштена, со образложение дека сега тужителот не поднел Барање за слободен пристап до информации од јавен карактер, туку барање од надлежност на Бирото. Навел дека, барањето било поднесено од лице кое било странка во спор кој се води пред надлежен суд и кое во Барањето се повикувал на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, но и на Законот за претставки и предлози. Укажал дека, целта на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер била да се обезбеди јавност и отвореност во работењето на органите, а не негова законски неоснована и несоодветна примена и преку дополнително барање странките дополнително да бараат и предлагаат преземање на управни дејствија и донесување на решенија, одлуки и други акт, за кои биле во тек конкретно поведени постапки пред надлежните судови, каде што барателот на информации од јавен карактер е една од странките во спорот и истиот своето право го остварува согласно одредбите од Законот за кривична постапка,

Законот за парничната постапка, Законот за прекршочната постапка, Законот за парничната постапка, Законот за прекршочната постапка и Судскиот деловник, а во конкретниот случај барателот барал меѓудругото и измена на прекршочната санкција – глоба, односно тужениот дал укажување дека своите права сега тужителот може да ги остварува пред се согласно материјалните закони кои ја регулираат соодветната материја во предметите во кои тој се јавува како странка и правната заштита може да ја бара согласно тие закони.

При ваква состојба на работите, Судот најде дека оспореното решение е законито и со истото не е повреден законот на штета на тужителот.

Согласно член 3 став 1 точка 2 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер („Службен весник на Република Македонија“ бр.101/19), информација од јавен карактер е информација која во било која форма ја создал или со која располага имателот на информацијата согласно со неговите надлежности.

Согласно член 20 став 1 од истиот Закон, ако имателот на информации позитивно одговори на барањето или ако барањето делумно или целосно го одбие, за тоа ќе донесе решение. Согласно став 3 од истиот член, ако имателот на информацијата во рокот утврден во членот 21 од овој закон не му овозможи на барателот пристап до информацијата и ако не донесе и не му достави на барателот решение се смета дека барањето е одбиено по што барателот може да поднесе жалба до Агенцијата во рок од 15 дена.

Согласно член 27 став 1 од истиот Закон, против решението со кое имателот на информацијата го одбил или отфрлил барањето, барателот има право на жалба во рок од 15 дена од денот на приемот на решението до Агенцијата. Согласно став 2 од истиот член, Агенцијата решава по жалбата на барателот во рок од 15 дена од денот на приемот на жалбата. Согласно став 3 од истиот член, ако Агенцијата во рокот од ставот (2) на овој член не донесе решение по жалбата на барателот против првостепеното решение, а не го донесе ниту во рок од седум дена по повтореното барање, барателот може да поведе управен спор. Согласно став 4 од истиот член, Имателот на информацијата е должен да го спроведе решението на Агенцијата во рок од 15 дена од денот на неговиот прием и за истото да ја извести Агенцијата.

Согласно член 35 став 1 од Законот за управните спорови („Службен весник на Република Македонија“ бр.96/2019), Судот одлучува во границите на тужбеното барање, но не е врзан со причините на тужбата.

Согласно член 59 став 1 од истиот Закон, Судот, ќе го одбие тужбеното барање како неосновано, ако утврди дека постапката која претходела на оспорениот управен акт била спроведена согласно законот, дека одлуката е правилна и заснована на закон.

Имајќи ја во предвид вака утврдената правна и фактичка состојба во предметот, Судот најде дека правилно одлучил тужениот орган кога го донел оспореното Решение со кое ја отфрлил жалбата како недопуштена, од причина што по извршен увид во предметното Барање, Судот најде дека иако истото е насловено како Барање за пристап до информации од јавен карактер, од содржината на истото произлегува дека сега тужителот всушност побарал информации кои претставуваат

базична дејност во работењето на Имателот, односно барањето е поднесено од лице кое било странка во спор кој се води пред надлежен суд, поради што своите права може да ги остварува пред се согласно материјалните закони кои ја регулираат соодветната материја во предметите во кои тој се јавува како странка и правната заштита може да ја бара согласно тие закони.

При одлучувањето Судот ги имаше во предвид тужбените наводи во тужбата како и наводите дадени на одржаната јавна расправа, меѓутоа имајќи ги предвид предходно наведените причини и цитираните законски одредби, ваквите наводи ги оцени како неосновани и без влијание за поинакво одлучување.

Судот не го прифати предлогот на тужителот истакнат во Поднесокот од 18.05.2022 година Судот да донесе одлука заради неподнесување одговор на тужба, во смисла на член 264 од ЗПП преку член 14 став 1 од ЗУС, како и член 319 од ЗПП преку член 14 став 1 од ЗУС, од причина што во конкретниот случај согласно одредбите од Законот за управните спорови („Службен весник на Република Северна Македонија бр.96/2019), не е предвидена законска можност за носење одлука поради неподнесување одговор на тужба.

Имајќи предвид дека согласно член 86 став 3 од Законот за управните спорови, во управен спор, доколку судот ја одбие или отфрли тужбата или пак постапката запре, секоја странка ги сноси своите трошоци во постапката, барањето на тужителот, судот да го задолжи тужениот орган да ги надомести трошоците на постапката, го одби како неосновано.

Со оглед на погоре наведеното, судот одлучи како во изреката на пресудата, а согласно член 59 став 1 од Законот за управните спорови.

Пресудено во Управниот суд на ден 20.06.2024 година под У-6.бр.36/2024.

Записничар - судски советник
Добрила Бришкоска Арсова

Претседател на совет - Судија
Марта Телеграфчиска

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена по приемот на истата преку овој суд до Вишиот управен суд.

НАЛОГ ЗА ТАКСА: Се задолжува тужителот да плати судска такса за одлука во износ од 800,00 денари, во рок од 15 дена од приемот на одлуката и тоа како примач Буџет на Р.С.Македонија, банка на примач НБРСМ, судски такси од физички лица сметка број 1000-000-000-630-95, Уплатна сметка: 840-182-03359 Приходна шифра: 72-22-13, Програма:00, Начин:2, во спротивно ќе се наплати присилно преку Управата за јавни приходи зголемена за 50%..

Пресудата да се достави до:

- тужител
- тужениот орган

Претседател на совет - Судија
Марта Телеграфчиска